

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący)

SSN Maria Szulc

SSN Bogumiła Ustjanicz (sprawozdawca)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 14 września 2017 r.,
spraw egzekucyjnych wierzycieli: P. Sp. z o.o. w W.
oraz Fundacji R. w O. prowadzonych przez R.M.
- Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w R.
pod sygn. akt Km (...) i Km (...)1
przeciwko dłużnikowi H.W.
przy uczestnictwie wierzyciela Banku Spółdzielczego w R.
o świadczenie pieniężne
w przedmiocie nadzoru nad egzekucją z nieruchomości
zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Okręgowego w G.
z dnia 9 marca 2017 r., sygn. akt III Cz (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w G. odrzucił jako niedopuszczalną skargę kasacyjną dłużnika od postanowienia tego Sądu z dnia 30 listopada 2016 r., którym oddalono jego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w R. z dnia 7 lipca 2016 r. przysądzające własność opisanej

nieruchomości na rzecz Fundacji R. w O. i nakazujące dłużnikowi wydanie tej nieruchomości nabywcy.

Dłużnik w zażaleniu podniósł zarzut naruszenia art. 398⁶ § 2 k.p.c. W uzasadnieniu wskazał, że brzmienie art. 767⁴ § 2 k.p.c. - wykluczające możliwość zaskarżenia orzeczeń, o których w nim mowa skargą kasacyjną - narusza europejskie standardy prawa dostępu do sądu. Za nieuzasadnione uznał ograniczenie prawa do sądu i rzetelnego procesu sądowego, co dotyczy także nadzwyczajnych środków zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 776⁴ § 2 k.p.c., na postanowienie sądu drugiej instancji wydane po rozpoznaniu zażalenia skarga kasacyjna nie przysługuje. W tym kształcie przepis ten obowiązuje od dnia 5 lutego 2005 r., od wejścia w życie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 172, poz. 1804). Oznacza to, że skarga kasacyjna wniesiona od tego rodzaju postanowienia jest niedopuszczalna, co wynika wprost z art. 767⁴ § 2 k.p.c. i podlega odrzuceniu przez sąd drugiej instancji na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Nie zasługiwały na podzielenie zastrzeżenia skarżącego dotyczące tego, że odmiennosc środków zaskarżenia w postępowaniu egzekucyjnym stanowi wynik orzecznictwa Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego. Przedstawione regulacje prawne prowadzą do wniosku, że ustawodawca zrezygnował z możliwości stosowania w postępowaniu egzekucyjnym nadzwyczajnego środka odwoławczego, jakim jest skarga kasacyjna. Nie zostały przedstawione argumenty przemawiające za prezentowanym przez skarżącego poglądem, że wyłączenie stosowania tej skargi jest sprzeczne z art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Nie ma podstaw do uznania, że ograniczenie dostępności nadzwyczajnego środka w odniesieniu do orzeczeń sądu drugiej instancji w postępowaniu egzekucyjnym narusza prawo do rzetelnego procesu sądowego, przewidziane w art. 45 ust. 1 Konstytucji. Podkreślenia wymaga, że prawo do sądu uregulowane w tych przepisach obejmuje także prawo do zaskarżania orzeczeń sądowych oraz zasadę dwuinstancyjności

postępowania sądowego, co wynika także z art. 78 i 176 ust. 2 Konstytucji. Ograniczenie dopuszczalności wnoszenia skargi kasacyjnej ze względu na rodzaj postępowania o charakterze wykonawczym, wskazane art. 767⁴ § 2 k.p.c., nie narusza art. 6 ust. 1 EKPCz ani art. 45 ust. 1 Konstytucji. Prawa uczestników postępowania zostały wystarczająco zagwarantowane i zachowane w dwuinstancyjnym toku sądowych instancji.

Z tych przyczyn zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw zostało oddalone z mocy art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

jw